

Pasvalio Petro Vileišio gimnazija

Laima Norvaišaitė
3^e klasės mokinė

M.Katiliškio viešosios bibliotekos konkursui
(eilėraščiai)

Pasvalys
2002

Laima Norvaišaitė

Baltos pūgos

Kai baltos pūgos siaučia,
Kalnuos tylu tylu,
Tik baltos pėdos
Ant balto sniego
Iš tolo matos.
Kai baltos pūgos siaučia,
Nestovi laikas –
Juda...
O aplinkui balta...
Pakylus saulei
Aušros žaižaruoja
Ir baltas sniegas
Nusidažo kruvina spalva,
O buvo balta, kai pūgos siautė.

Laima Norvaišaitė

Iš praeities...

Ant juodo
Marmurinio skruosto
Ašara rieda...
Argi statulos verkia?
Juoda širdis
Į dvi dalis
Akmeniu suskilo...
Argi marmurui skauda?
Iš bejausmių lūpų
Žodžiai išsibarstę
Į sakinius pavirto,
Kuriais iš praeities
Marmuras prabilo.

Laima Norvaišaitė

Padūkėlis

Kai vėjas drasko
Obelų šakas,
Palinkę gėlės verkia.
O vėjas nori tyliai
Prisiliesti...
Tik medžiai išsigandę virpa.
Pakyla audra
Ir ašarotas dangus
Iš skausmo verkia.
O vėjas...
Vėjas tik norėjo
Švelniai prisiliesti
Ir tyliai sužnabzdėti
“ Myliu...”

Laima Norvaišaitė

Sapnas

Aš tyliai eisiu
Debesų taku
Į tolį,
Kur žvaigždės sukas,
Medžiai šlama,
Kur sklaidos paslaptis.
Aš švelniai prisiliesiu
Prie rasotos žolės
Ir įmerkus kojas
Į skaidrų upelį
Svajosiu...
Tik nubudus ryte,
Kai pavasaris
Už lango žais,
Aš gailiai sušnabždėsiu
“Neišėik”...

Laima Norvaišaitė

Sugrįžo

Byra laikas...
Tolumoje
Didžiuliais sparnais
Mosuoja
Gandras.
Ant galingo
Ažuolo šakų
Subyrėjęs lizdas.
Atrodo, vėl
Kartojas.
Kažkas apvertė
Smėlio laikrodį.

Tėvas

Yra pasaulyje žmogus,
Kuriam nerūpi, koks gi tu esi, -
Gali būt aukštas, žemas,
Gali būt toks, koks širdyje esi.

Dėl tavęs jisai karaliumi pavirs
Ir, jei tik nori, perplauks jūras,
Ir, jei tik nori, kalnus net apvers,
Bet nieko jis už tai nepaprašys.

Gal dėl tavęs jis bus ir griežtas:
Nepalenkiama širdim,
Balsu neperkalbamu
Už nusižengimą jis nubaus.

Tavam gyvenime trumpam
Jisai brangiausias bus žmogus-
Tavo krūtinėje širdis
Kasdieną tėvą šauks.

Laima Norvaišaitė

Tik pasakose

Sako-princai vilioja princeses,
Sako-jaunuoliai myli karštai,
Sako-stebuklai vyksta dažnai,
Bet ar žinai, taip būna tik pasakose.

Sako-gyvenimas ilgas, gražus,
Sako-pabusi nuo švelnaus bučinio,
Sako-užburs melsvos akys princo,
Bet ar žinai, taip būna tik pasakose.

Sako-karaliai turtus dovanoja,
Sako-piemuo virs karaliumi,
Sako-žvaigždę nuskinti gali,
Bet ar žinai, taip būna tik pasakose.

Sako-meilei nėra pabaigos,
Sako-pilys iš gryno aukso,
Sako-žuvelės norus išpildo,
Bet ar žinai, taip būna tik pasakose.

Laima Norvaišaitė

Tik rašau...

Aš negalvoju, ką rašau,
Rašau tik, ką jaučiu širdy.
Ir mano eilės nerimuotos,
Ir mano posmas negražus...

Atleiskite:rašau tik, ką jaučiu,
Ir žodžių tyčia nerikiuoju.
Ir myliu aš tik iš širdies-
Romantikė esu ir būsiu.

Laima Norvaišaitė

Vakaras

Blaškos vėjas...
Verkia baltos bangos
Ant sudužusių krantų...
Ištirpsta paskutiniai spinduliai...
Slepias
Išsigandę paukščiai...
Aš iš dangaus
Pasauliui dovanosiu
Mažytes ašarėles
Ir paslaptinę aidą...
O tavęs...
Tavęs tik tyliai paprašysiu
Ant balto smėlio
Išdėliot žvaigždes.

Valdovė

Aš einu
Prisidengus šešėliais,
Užkimusioj raudoj gyvenu...
Aš einu
Vandenių purvinu,
Išsitaršiusiais plaukais aušroj...
Aš einu
Pro besislapstančius medžius,
Nerimastingoj audroj išnykstu...
Ar norėtum?
Norėtum...
Pradingt nerasta...
Ar norėtum?
Norėtum...
Numirt nesužeista...
Aš siūlau tai,
Ko niekad neturėsi...
Aš mirty pasislėpus tūnau
Ir nusprendžiu,
Kas vertas, o kas ne...